

[Udenrigsministeren.]

Kurs vi skal regne med, er 60 Dage forud for den 27. December, hvilket altsaa vil sige den 27. Oktober eller efter en anden Regnemaade den 28. Oktober 1945. Den Kurs, der gjaldt for Landenes Valuta — det være sig Danmarks eller andre Landes — i Slutningen af Oktober, er den afgørende.

Et andet Spørgsmaal er, hvornaar vi skal give Meddelelse til Fonden om den Kurs, som faktisk gjaldt i Danmark, og dernæst Spørgsmaalet om, hvorvidt vi ønsker den rettet. Dette afhænger af de Regler, som det ærede Medlem hentydede til, og som jeg nævnte i mine indledende Bemærkninger.

Den første Regel er den, at Fonden har Pligt til, naar den skal til at træde i Virksomhed, at rette en Forespørgsel til hvert Land. Denne Forespørgsel er vedkommende Medlem, altsaa i dette Tilfælde Danmark, forpligtet til at svare paa inden en Maaned.

I Artikel XX, Afsnit 4., Stk. b., staar der: „Den Parikurs, der opgives af et Medlem, hvis Moderlands Omraade ikke har været besat af Fjenden, skal ved Anvendelsen af denne Overenskomst være Medlemmets Valutaparitet, medmindre 1) Medlemmet inden 90 Dage efter Modtagelsen at den ovenfor under Punkt a. omhandlede Anmodning meddeler Fonden, at den anser denne Parikurs for utilfredsstillende“. Det er altsaa den almindelige Hovedregel, at efter at Fonden har rettet en Forespørgsel til vedkommende Land, skal dette svare paa denne Maade inden for 3 Maaneder.

Den tredie Regel, der gælder, er den, som staar i samme Artikel og samme Afsnit, Stk. d. I., og som gaar ud paa, at 90 Dages Fristen forlænges indtil et Tidspunkt, der fastsættes gennem Overenskomst mellem Fonden og det paagældende Medlem. Denne tredie Regel finder Anvendelse paa de Lande, som det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch hentydede til, nemlig Medlemmer, hvis Moderlands Omraade har været besat af Fjenden. Der er ikke for mig den mindste Tvivl om, at disse Ord omfatter Danmark. Resultatet er, at Danmark hører til de Lande, som falder ind under denne sidste, om man vil, tredie Kategori. Med andre Ord: Fristen er for vort Vedkommende overhovedet endnu ikke begyndt at løbe, vi skal først afvente en Forespørgsel fra Fonden, som Fonden ikke har kunnet sende os endnu, eftersom vi ikke har ratificeret. Denne Forespørgsel kan vi vente i Løbet af en Maaned, efter at vi har ratificeret. Vi har dernæst efter dette Tidspunkts Indtræden i alt Fald 3 Maaneder, inden vi svarer, og hvis vi ønsker længere Tid, skal vi henvende os til Fon-

den i Overensstemmelse med Regelen i det nævnte Afsnit om Forlængelse af tre Maaneders Fristen.

Jeg haaber, at jeg med disse Bemærkninger, sammenholdt med det, som jeg sagde i mine indledende Bemærkninger om Muligheden for en Forandring af den Kurs, som saaledes maatte blive fastsat, ogsaa har besvaret de Spørgsmaal, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller stillede.

Det ærede Medlem Hr. Nørlund tilføjede et Par meget velkomne og højst nødvendige Korrektiver til den danske Oversættelse, som jeg siger ham Tak for. Dernæst spurgte det ærede Medlem, hvorledes man skal forstaa Bestemmelsen i Artikel IV, Afsnit 5. e., som lyder saaledes: „Et Medlem kan ændre Parikursen for sin Valuta uden Fondens Godkendelse, dersom Ændringen ikke faar Indflydelse paa Medlemmernes internationale Betalinger“. Jeg vil gerne erkende over for det ærede Medlem, at jeg ikke er i Stand til at give nogen autentisk Fortolkning af denne Bestemmelse, men jeg vil antage, at efter Ordene, som jo gaar ud paa Ændringer, der ikke paavirker Landets internationale Betalinger, maa det sigte til saadanne Tilfælde, hvor et Land har mere end een Kurs. Det Tilfælde var meget praktisk tidligere, naar vi f. Eks. tænker paa den tyske Reichsmark med tre forskellige Kurser, indenlandsk, udenlandsk og Turistmark, og jeg tror, at Forholdet vil kunne have praktisk Interesse endnu for visse Landes Vedkommende, f. Eks. Abessinien, men jeg tror ikke, at det hører til de Bestemmelser, det vil faa nogen Betydning for et Land som Danmark.

Dernæst spurgte det ærede Medlem Hr. Nørlund, om der kom en Redegørelse fra den Delegation, der var til Stede ved De Forenede Nationers Konference i London. Det har hidtil været saaledes, at Udenrigsministeriet forelagde Rigsdagen Beretning fra de Delegationer, der havde repræsenteret Danmark ved det gamle Folkeforbunds aarlige Møder i Genf. Noget lignende har jeg tænkt mig skulde ske denne Gang, saaledes at Udenrigsministeriet saa snart som muligt vil forelægge Rigsdagen Beretning om, hvad der er sket paa UNO-Konferencen i London i Januar og Februar.

Det ærede Medlem Hr. Norlev spurgte, om disse Bretton Woods-Overenskomster vilde blive til Virkelighed, hvis det amerikanske Laan til Storbritannien ikke gaar i Orden. Det Spørgsmaal tror jeg, man maa besvare bekræftende; jeg tror ikke, at der er nogen formel Afhængighed mellem de to Ting; selv om det amerikanske Laan ikke